

STROOMOPWAARTS

(Way Upstream)

Komedie in twee bedrijven

door

ALAN AYCKBOURN

vertaling

Jack Nieborg

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **STROOMOPWAARTS – WAY UPSTREAM** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ALAN AYCKBOURN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Gerhard
Emma
Karel
Joke
Fred
Fleur
Mw. Tip

DECOR:

Tijdens het stuk varen we een heel eind de rivier op, tegen de stroom in. Zoveel te verder de rivier opgevaren wordt, zoveel te smaller en verraderlijker wordt hij. De rivier stroomt door prachtig natuurschoon en is een van de laatste rivieren die nog niet door de toeristenindustrie ontdekt is. Aan de kant ligt een boot afgemeerd, een klein vierpersoons jachtje van een verhuurbedrijf. Midden op de boot is een onoverdekte stuurhut, welke eventueel met een zeil afgedekt kan worden. Voor in de stuurhut bevinden zich twee klapdeurtjes die toegang geven tot een tweepersoons kajuit. En voor op het dek wederom twee klapdeurtjes die toegang geven tot een andere kajuit. Beide ruimtes bevinden zich benedendeks. De voorste kajuit heeft een luik dat ergens voor op het dek geopend kan worden. Het dek van de boot heeft aan beide zijanten een smalle loopruimte.

EERSTE BEDRIJF

De eerste dag op de rivier. Het is tien uur in de avond, een warme augustusavond. Het is stil op het geluid van klotsend water na. Na een poosje klinken er vanuit de verte stemmen, gevolgd door het licht van twee zaklantaarns. Voorop loopt Karel Karstens, een man van ergens in de dertig. Hij draagt behalve een zaklantaarn, een koffer en een tas. Als je het hem zou vragen, zou hij zichzelf beschrijven als een geboren leider, een rol die hij momenteel in het bedrijfsleven uitoefent. Vlak achter hem loopt zijn vrouw Joke, ongeveer even oud, en ook beladen met koffers en tassen. Ze ziet er aantrekkelijk uit, ook al heeft ze op dit moment behoorlijk de smoor in. Na haar volgt Emma, een vriendelijke, wat verlegen vrouw. Zij is twee jaar jonger dan Joke. Behalve koffers en tassen draagt Emma een hele grote EHBO-trommel. Als laatste, eveneens met een zaklantaarn, verschijnt haar man Gerhard. Hij is een aardige, rustige man, die niet graag op de voorgrond treedt.

Karel:Een van deze moet het zijn. We zijn er bijna. *(hij schijnt met zijn zaklantaarn op de zijkant van de boot)* Ja, dit moet hem zijn: "Hadhorth Bounty". Dit is hem.

Emma *(buiten adem)*: Oh, God zij dank is het niet de laatste.

Karel *(zet zijn bagage neer)*: Wacht daar. Wachten jullie daar maar. *(hij klimt in de stuurhut)*

Emma *(ondertussen)*: Het is nogal klein, zo te zien. Vind je ook niet?

Gerhard *(tegen Karel)*: Lukt het?

Karel *(worstelend)*: Ja ja, alles onder controle.

Emma *(vriendelijk)*: Schijn hem wat bij met je zaklantaarn, Gerhard.

Gerhard: Dat doe ik, dat doe ik.

Karel *(veilig aan boord)*: Goed. Kan iemand mij de spullen aangeven?

Gerhard *(twijfelend)*: Oh ja, zal ik doen...

Karel: Joke. Joke, lieverd. Zou je ook even mee willen helpen?

Joke *(afwezig)*: Wat?

Karel: Kun je mij jouw bagage aangeven, alsjeblieft? Ik zou graag jouw bagage aan boord willen hebben, als het mag. *(Joke geeft haar bagage aan)* Hartelijk dank. *(terwijl hij met zijn bezigheden door blijft gaan)* Ik wil nogmaals zeggen dat het mij enorm spijt dat ik jullie zolang heb laten wachten. Het spijt mij dat jullie twee en een half uur in die kroeg hebben moeten zitten. Het spijt me echt dat we door dit alles vier uur later aan onze vakantie beginnen en het spijt me nog meer dat we deze rotboot nu moeten laden in het pikkedonker.... *(Joke laat bijna iets vallen)* voorzichtig.... maar het was niet allemaal mijn eigen schuld.

Joke (*kwaad*): Karel. Er liggen hier boten met mensen die proberen te slapen.

Gerhard (*ongelukkig met deze situatie*): Maar het is niet allemaal Karel zijn schuld, Joke.

Emma: Nee, die trein daar kon hij niets aan doen. (*Joke heeft nu al haar bagage en dat van Karel aan boord*)

Karel: Dank je. Zal ik jou nu aan boord helpen?

Joke: Dat kan ik zelf wel. Dank je.

Karel: Goed, dat lukt haar zelf wel. (*Karel laat Joke zelf aan boord klauteren, terwijl hij naar de ingang van de kajuit gaat en de verlichting binnen aandoet. Joke glijdt uit als ze aan boord wil gaan*) Ah, verdomme, verdomme, verdomme.

Emma (*nog steeds vriendelijk*): Help haar een handje, Gerhard. Toe help haar.

Gerhard: Oh ja. (*zet zijn bagage neer*) Zal ik je even helpen, Joke?

Karel: Ze heeft geen hulp nodig. Je hebt gehoord wat ze zei.

Joke: Hartstikke nieuw. Deze was hartstikke nieuw.

Emma (*beetje ongeduldig*): Hier, Joke, laat mij....

Joke: Ik red me wel, ik red me zelf wel. (*ze hijst zich aan boord. Karel doet de verlichting in de stuurhut aan*)

Karel: Welkom aan boord, lieverd.

Joke: Karel, je weet wat ik gezegd heb. Morgenvroeg ga ik meteen naar huis.

Karel: Goed, goed. (*Joke gaat het kajuittrapje af*) Bedankt Emma, ik neem dit wel van je over. (*Emma geeft haar bagage aan Karel*)

Joke (*vanuit de kajuit*): Oh, mijn God, niet te geloven. Dit is ongelooflijk.

Karel (*neemt de grote EHBO-trommel van Emma aan*): Wat is dit?

Emma: EHBO-trommel.

Karel: Je rekent op nogal wat ongelukken, hè?

Emma: Je weet maar nooit. (*ergens van onder uit de kajuit, een verschrikkelijke kreet vol afschuw van Joke*)

Joke: Gatverdarrie.

Karel: Kijk, ik heb geprobeerd te bellen. Ik wilde bellen om te zeggen dat jullie alvast zonder mij konden gaan, maar jullie waren natuurlijk al weg. (*biedt Emma hulp aan bij het aan boord gaan*) Hier, Emma.

Emma: Dank je.

Karel: Ik bedoel, ik ben God niet. Of wel soms? Ik kan toch geen treinontsporing zien aankomen?

Joke (*vanuit de kajuit*): Dit kan niet waar zijn. Ongelooflijk.

Emma (*pakt een reddingsvest op*): Wat is dit?

Karel: Een reddingsvest.

Emma: Oh. Hebben we die nodig?

Karel: Handig om te hebben. Je weet maar nooit.

Joke (*komend uit de kajuit*): Dit kan niet anders dan een grap zijn. Als ze denken dat er iemand gaat slapen in die bezemkast.....

Karel: ..Toe nou, lieverd.

Joke: Heb jij het gezien?

Karel: We weten dat jij dit schip afkeurt.

Joke: Nee, serieus, heb je het zelf gezien?

Karel: Ja, ik heb je gehoord. Hou alsjeblieft op.

Joke: Toe dan, ga maar eens kijken. Ik wil dat je het zelf ziet.

Karel: Ik hoef het niet te zien. Ik weet hoe het er daar beneden uitziet. Ik heb deze boot zelf uitgekozen en voor ons besproken.

Joke: Je hebt deze boot niet besproken. Je hebt een hele andere boot besproken.

Karel: Okay, ik had eentje uitgezocht die hier op lijkt.

Joke: Je had een veel grotere boot uitgezocht.

Karel: Jij hebt toch ook gehoord dat die man vertelde dat de motor van die boot kapot was.

Joke: Ja, ik heb gehoord hoe die man jou met een rotsmoes in de maling nam.

Emma: Hè, toe nou, het is al laat. (*ze begint bagage op te pakken*)

Joke: En dat is alles wat ik gehoord heb.

Karel: Gerhard?

Gerhard (*met zijn gedachten elders*): Hm?

Karel: Wil je jouw bagage aangeven?

Gerhard: Oh ja, graag. (*Emma gaat naar de kajuit*)

Joke (*tegen Emma*): Ga maar eens kijken in die kattenbak daar beneden. Je lacht je rot.

Emma: Goed. (*ze gaat in de kajuit*)

Joke: Nee, echt waar. Ik bedoel dit is de grootste grap die ik ooit meegemaakt heb. Vier mensen moeten hier twaalf dagen leven. Je gaat hier dood. (*ze gaat naar beneden in de kajuit*)

Karel: Altijd hetzelfde met haar.

Gerhard (*geeft hem een tas aan en lacht*): Heerlijk die vakanties, hè?

Karel: Altijd hetzelfde. (*Emma steekt haar hoofd door de deuropening*)

Emma: Het is een leuke knusse keuken.

Karel: Kombuis.

Emma: Wat?

Karel: Dat heet kombuis, schat. Op boten noemen ze dat een kombuis.

Emma: Oh, leuke knusse kombuis. (*ze verdwijnt weer. Van beneden een schreeuw vol walging van Joke*)

Karel (*Gerhard aan boord helpend*): Kijk, ik heb geprobeerd om te telefoneren. Ik weet echt niet wat ik meer had kunnen doen.

Gerhard: Ach, ja... (*Joke verschijnt van achteren*)

Karel: Tevreden?

Joke: Als je ervan houdt om op bakstenen te slapen, is het geweldig.

Karel: Mooi, daar ben ik blij om.

Joke: En de badkamer laat ook veel te wensen over. Is het trouwens de enige badkamer die hier is?

Karel: Oh God nee, daarvóór zijn er nog zeven. Kies er maar een uit. En het ligbad? Heb je dat al gezien?

Joke: Ja, ik verlang ernaar om erin te kruipen. Nee Karel, een grapje op zijn tijd is leuk, maar morgenvroeg, het spijt me, ga ik naar huis. (*Emma komt terug voor meer bagage, ze pakt het en gaat naar voren*)

Karel: Best. Het is jouw vakantie. Jouw keuze.

Joke: Neem me niet kwalijk, maar dit is niet mijn vakantie. Mijn vakantie, als ik die heb, is in een luxe hotel, ergens in de zon, met een goed bed in een kamer waar je tenminste je kont kan keren en niet in een drijvend konijnenhok op een open riool. (*ze pakt een klein tasje op en gaat weer naar voren*)

Karel (*boos*): Prachtig. Is ze niet prachtig? Geweldige vrouw om mee getrouwd te zijn. Genieten met volle teugen. Dat heb ik altijd in haar bewonderd. Fantastisch gevoel voor avontuur.

Gerhard: Toe, Karel.

Karel: Van alle vrouwen in de wereld.....

Gerhard: Toe nou, Karel.

Karel: Waar maken we ons druk om, kameraad. Ach ja, waar maken we ons druk om. (*Emma komt weer op van voren*)

Emma: Het is een mooi knus slaapkamertje daar beneden.

Karel: Hut. Dat kamertje heet de voorste slaaphut.

Emma: Ja. Mooie kleine bedjes.

Karel: Kooien.

Emma: Kooien. Geweldig zo als ze alles passend hebben gemaakt in die ruimte. Heel knap.

Karel: Goed zo, Emma, dank je. Dat klinkt als muziek in mijn oren. Eindelijk iemand die enthousiast is. Eindelijk iemand die plezier heeft. Heel goed. Dank je.

Emma: Nou ja, je moet er het beste van maken. (*gaat naar het achterdek*) Wat is daar beneden?

Karel: Ik bedoel, ik weet niet wat iemand doen moet om..... ik weet het echt niet.

Gerhard (*pakt een doos met etenswaren op*): Ik breng deze.. eh daarheen.

Karel: Het vooronder.

Gerhard: Vooronder.

Karel: Wat is dat? Proviand?

Gerhard: Ja, ik denk het wel.

Karel: Ah mooi, stop het maar in de scheepskist in de kombuis, dan bergen we het morgen wel verder op.

Gerhard: Ja.

Karel: We proberen om morgen op tijd weg te komen. Als eerste. Dan is de rivier op zijn best. Voordat alle anderen op pad gaan.

Gerhard: Dat lijkt me goed, ja. En eh.. *(wijst naar achteren)*

Karel: Joke? Oh, dat komt wel goed. Betekent niets. Je kent Joke.

Gerhard: Ah, goed. *(hij gaat naar beneden met het proviand. Karel staat een tijdje alleen op het dek, zijn hand op het stuurwiel. Hij lijkt tevreden. Emma verschijnt weer op het achterdek)*

Emma: Het is een schattige hut. Echt mooi. De ruimte valt me ook wel mee.

Karel: Ja, dat is de passagiershut.

Emma *(zachtjes)*: Het komt wel goed met haar. Denk ik.

Karel: Ja.

Emma: Het bed is eigenlijk niet eens zo slecht daar. Kooi. Alleen een beetje bobbelig.

Karel: Jullie zijn wel tevreden met je plek?

Emma: Oh ja.

Karel: Als je wilt, kunnen we omruilen. Later, als Joke een beetje gewend is.

Emma: Nee hoor, het is erg gezellig in het vooronder. *(Emma gaat terug naar de kajuit en botst bijna met Gerhard die net de trap opkomt)*

Gerhard: Sorry.

Emma: Sorry.

Gerhard: Ik heb de doos met etenswaren op de grond bij het fornuis neergezet.

Emma: Ja, ik berg het wel op.

Gerhard: Het is al laat. Maak er maar niet teveel werk van.

Emma: Nee, ik doe alleen even de melk in de koelkast en berg het brood op. En dan ben ik klaar om naar bed te gaan. Klaar om naar m'n kooi te gaan. *(ze gaat naar beneden)*

Karel: Het is een mooi, klein jacht dit.

Gerhard: Mmm...

Karel *(leunend over de railing)*: Genoeg stootkussens, zie je. Dat is goed. Dat hebben ze goed voor elkaar. Kijk de boten van deze werf zijn niet goedkoop, maar ze verhuren je nooit rotzooi. *(controleert de andere kant)* Kijk, deze kant ook.

Gerhard: Ah, mooi.

Karel: Dit wordt een geweldige vakantie, Gerhard.

Gerhard: Zeker.

Karel: Nee, dat meen ik. Dit wordt een avontuur. Een uitdaging. Besef wel dat dit de eerste vakantie voor mij wordt in vier jaar.

Gerhard: Echt waar?

Karel: Kun je dat geloven? Vier jaar. En ik zal ervan genieten, met of zonder haar. (*Emma komt op*) Ik zeg net, dit wordt een geweldige vakantie, Emma.

Emma: Oh ja?

Karel: Frisse natuur, mooie horizon..

Emma: Zolang we niet zinken.

Karel: Zinken? Het is een heel karwei om dit te laten zinken.

Gerhard: Welke kant gaan we op? Stroomopwaarts of afwaarts?

Karel: Opwaarts natuurlijk.

Emma: Hoe ver gaan we?

Karel: Zo ver als we kunnen. Een heel eind.

Gerhard: Hoe ver is dat?

Karel: Armageddon Brug. Dat is het uiterste. Verder kun je niet varen. Niet met zo'n boot als dit. Het is het verste wat we kunnen. Volgende week zondag zijn we daar. Dan hebben we vijf dagen over om weer terug te komen. Stroomafwaarts, begrijp je? Sneller. (*hij klimt op het voordek*) Moet je dit allemaal zien. Zo vredig. Is het niet schitterend. Als je nagaat dat we dit voor het grootste gedeelte van ons leven moeten missen. Of niet?

Gerhard: Ja.

Emma: Ja. (*ze staren allemaal een tijdje over het water*) Nou, tot straks.

Gerhard: Ja, goed.

Emma (*tegen Karel*): Welterusten.

Karel: Welterusten, Emma. (*Emma gaat naar beneden. Er klinkt een plons van een waterrat*) Ssh.

Gerhard: Wat?

Karel: Sst. Waterrat. Hoorde je dat? Waterrat.

Gerhard: Ah.

Karel (*wijst naar het achterste luikdeksel*): Een luik hier, zie je. Dat is handig.

Gerhard: Zeg, hoe ging de vergadering eigenlijk?

Karel: Ik denk dat het geregeld is nu. Ik denk dat we het goed gedaan hebben.

Gerhard: Nou, dat verbaast me.

Karel: Ik kan je wel vertellen dat in een klein bedrijf als het onze, zeg maar gerust een kleine fabriek met lage productiekosten en prima concurrerende arbeidskosten, daar worden de problemen gemakkelijk opgelost. Op onze eigen manier. We doen het per slot van rekening

voor onszelf. *(de boot onderzoekend)* Schitterend gebouwd dit.

Gerhard: Ja.

Karel: Maar goed, dat is nu allemaal het probleem van Martin Boersma voor de komende twaalf dagen. We kunnen alles aan hem overlaten.

Gerhard: Ik hoop dat we dat kunnen.

Karel: Kijk, ik heb Martin Boersma instructies gegeven om geen millimeter af te wijken van ons beleidsplan en mocht hij problemen krijgen met een van de werknemers, of het nou Rob van der Laan is of een van zijn kornuiten, dat hij ze dan meteen op straat zet.

Gerhard: Ah.

Karel: Het wordt tijd dat we harder worden, Gerhard. Ze krijgen het niet langer voor niets. Integendeel! Ze zullen er keihard voor moeten werken. *(ontdekt ook een luik voor)* Ah, aan deze kant zit ook nog een luik. *(opent het luik)* Hé, dat betekent dat je naar de sterren kunt kijken, terwijl je.....

Emma *(vanuit binnen)*:Oh, hallo.

Karel *(doet snel het luik weer dicht)*: Oh, sorry. Pardon. *(tegen Gerhard)* Pardon. *(met een verlegen lachje)* Ik wist niet dat ze zoiets tegenwoordig nog dragen. *(gaat naar achterdek)* Weet jij wat uiteindelijk ons land naar de sodemieter helpt, Gerhard?

Gerhard: Wat?

Karel: Dat is wanneer we mensen als Rob van der Laan hun zin geven. Wanneer we het hen op een presenteerblaadje aanreiken. Ja, het spijt me. Als hij wil pakken wat van mij is, verklaar ik hem de oorlog.

Gerhard: Ik hoop niet dat het zover komt.

Karel: Hoop je dat niet? Weet je, ik verheug me er zelfs op. *(Joke komt van het achterdek op, in slaapkleding)*

Joke: Er is geen warm water, misschien dat het je interesseert.

Karel *(negeert haar)*: Maar goed, niets te vrezen. Ik hou een oogje in het zeil.

Joke: Heb je me gehoord? Ik zei, er is geen warm water.

Karel: Nee, dat klopt. De motor moet draaien voor warm water.

Joke: Oh, is dit niet het lulligste bootje wat je je voor kunt stellen. En wanneer kunnen we dan wel warm water verwachten?

Karel: Ongeveer tien uur morgenvroeg.

Joke: Wees dan zo vriendelijk om een eindje uit mijn buurt te slapen vannacht. *(ze gaat naar beneden)*

Karel: Ik ga de motor nu niet starten. Het is midden in de nacht. *(tegen Gerhard)* Wat verwacht ze van me? Verwacht ze dat ik nu de motor start? Iedereen wakker maak?

Gerhard: Denk je dat de vrouwen het leuk gaan vinden hier?

Karel: Joke heeft het geweldig naar haar zin, ze heeft tijden niet zo

tekeer kunnen gaan.

Gerhard: Ik bedoelde ook Emma. Zij is.. nou ja ze is niet echt wat je noemt een natuurliefhebber.

Karel: Ze zal het prachtig gaan vinden wanneer we eenmaal op weg zijn. Er is zoveel te zien.

Gerhard: Zij voelt zich veel beter in een stad. Ik geloof dat ze het platteland nogal bedreigend vindt. Je ziet haar ook bijna nooit bij ons in de tuin, en die is nog maar negen vierkante meter. Nee, ze zit het liefst binnen.

Karel: Ze kan beneden blijven, als ze wil, Joke gezelschap houden.

Gerhard (*twijfelend*): Ja. Nou, als we vroeg vertrekken morgen, kan ik maar beter....

Karel: Ja, dat moesten we beiden maar gaan doen.

Gerhard (*gaat naar de kajuit*): Welterusten dan. (*gaat naar binnen*)

Karel: Hetzelfde. (*Gerhard sluit de deuren van de kajuit. Karel in zichzelf*) Geweldige vakantie. Het wordt een geweldige vakantie. (*Karel gunt zijn omgeving nog een goedkeurende blik, doet zijn kajuitverlichting aan en gaat naar beneden in de achterste hut. Hij sluit de deuren achter zich. Er komt gestommel van beide kanten van de boot en bijna onhoorbaar gemompel*)

Joke (*zachtjes*): Ik heb niet uitgepakt want het is de moeite niet.

Karel (*zachtjes*): Je doet maar wat je wilt.

Joke (*zachtjes*): Je denkt wel vaker alleen maar aan jezelf, maar dit gaat echt te ver. Een jaar lang beloof je mij een vakantie en dan verwacht je ook nog dat ik dit pik.

Karel (*zachtjes*): Wat is hier mis mee?

Joke (*zachtjes*): Absoluut ongelofelijk, zelfs van jou. (*stilte achter, alleen gestommel en gebons*)

Gerhard (*zachtjes*): Moet dit hierin?

Emma (*zachtjes*): Oh, dank je.

Gerhard (*zachtjes*): Ik geef het wel aan. (*een luide bons alsof iemand voorin zijn hoofd stoot*) Au!

Emma (*zachtjes*): Was dat je hoofd?

Gerhard (*zachtjes*): Ja.

Emma (*zachtjes*): Oh.

Joke (*zachtjes*): Ik bedoel wat voor soort vakantie wordt dit voor mij?

Karel (*zachtjes*): Ik heb geen flauw idee.

Joke (*zachtjes*): Precies. Dat bedoel ik nou. (*meer gebons voor en achter. Het voorste luik gaat plotseling open en Gerhard zijn hoofd verschijnt*)

Gerhard: Ik doe deze maar open, okay?

Emma (*beneden en niet te zien*): Zou je dat nou wel doen?

Gerhard: Waarom niet?

Emma: Er kunnen allerlei dingen binnen komen.

Gerhard: Wat voor dingen?

Emma: Dingen. Vleermuizen en andere dingen.

Gerhard: Het is zo benauwd binnen. Luister, als we het licht uitdoen, dan trekken we ze tenminste niet aan. *(zijn hoofd verdwijnt, maar het luik blijft open. Na een tijdje gaan de lichten in de voorste kajuit uit. Van die kant is er stilte. Een of twee bonzen uit de achterste hut, daarna gaan daar de lichten ook uit. De boot is nu in het donker. Tijd gaat voorbij. Vriendelijk klotsend water. De maan schijnt helder. Plotseling is Joke hoorbaar)*

Joke *(zachtjes)*: Je hebt er geen moment aan gedacht dit met mij te overleggen, hè? Dat is gewoon niet in je opgekomen.

Karel *(luid en duidelijk hoorbaar)*: Joke, het is vier uur 's nachts. Wil je nu alsjeblieft ophouden. Houd je kop en ga slapen. *(de lampen in de voorste kajuit gaan aan en Joke snikt hoorbaar)* Het spijt me. Het spijt me echt, lieverd. Sorry.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto